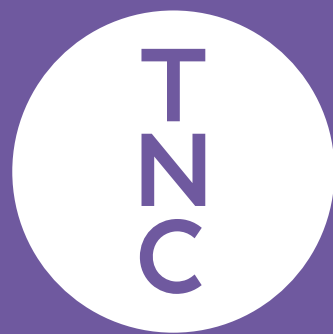

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

2025
2026

BOIRA

Lluïsa Cunillé

La caiguda del mur de Berlín va ser un fet de gran transcendència política i valor simbòlic. Per a molta gent de l'Europa de l'Est representava la promesa d'accedir a una nova vida més lliure i pròspera. Per als occidentals suposava la victòria d'uns determinats valors i, per al món, la fi de la Guerra Freda.

Boira ens situa al 2014, vint-i-cinc anys després, en una ciutat de la part oriental d'Europa immersa en una boira espessa, on cinc personatges perduts i confosos intenten sobreviure enmig de la corrupció i la impunitat. Però *Boira* parla, sobretot, del fracàs del projecte europeu. Un fracàs que malauradament es posa de manifest avui amb un clima bel·licista, projectes de rearmament i el missatge de la por, que deixa poc espai a l'esperança.

Lurdes Barba

Direcció Lurdes Barba
Amb Quim Àvila, Jordi Collet, Lina Lambert, Àurea Márquez, Albert Pérez
Escenografia Lluç Castells
Vestuari Mariel Soria
Il·luminació Maria Domènech
Espai sonor i composició musical Jordi Collet

Caracterització Toni Santos
Ajudanta de direcció Maria Lucchetti
Ajudant d'escenografia Cesc Colomina
Ajudanta de vestuari Anna Ramón
Producció Teatre Nacional de Catalunya
Equips tècnics i de gestió del TNC

Col·loqui postfunció
17/10/25

Funció accessible
30/10/25

Llibre (Col·lecció TNC)

Club de lectura
Llegir el teatre

Obra guanyadora
del 1r Premi Frederic Roda, 2014

TARSIUS

Lara Díez Quintanilla

Ningú ens va ensenyar a parlar de la mort. Ens van dir que el suïcidi és un tabú, que millor no esmentem el tema, que és perillós. Però si no es pot dir, com es pot entendre? I si no es pot entendre, com es pot evitar?

Tarsius és una obra sobre el silenci i el crit. Sobre allò que pesa quan algú ja no hi és. Sobre allò que es clava als que es queden. Sobre cossos que ja no saben com sostenir-se, que parlen sense veu, que tremolen davant del buit.

Sis joves xoquen, es criden, es fan mal, es necessiten. Ningú els ha donat paraules per suportar el que senten. I potser nosaltres tampoc en tenim. Quan arriben al límit, només queda el vertigen d’un món que no els escolta.

Som capaços de mirar de veritat? O ens fa massa por el que hi podríem veure?

No hi ha respostes fàcils. Només preguntes incòmodes.
Una necessitat urgent d’il·luminar allò que s’amaga darrere el silenci.

Ferran Carvajal

Dramatúrgia Ferran Carvajal,
Lara Díez Quintanilla
Direcció i coreografia Ferran Carvajal
Creació Cia. TARSIUS
Amb Quim Gil, Daniel Mallorquín,
Carla Moix, Gisel Morros,
Tamara Ndong, Joan Lluís Terrassa
Escenografia Mercè Lucchetti
Il·luminació Jaume Ventura
Vídeo Joan Rodón
Composició musical i espai sonor
Sara Vidal
Vestuari i caracterització Núria Llunell
So Carles Bernal

Ajudant de direcció
Esteve Gorina i Andreu
Ajudanta de moviment Anna Serra
Assessora artística
Lara Díez Quintanilla
Equips tècnics i de gestió de la companyia
Producció executiva
Mireia Gràcia Bell-Iloch
Direcció tècnica Jordi Berch
Producció Teatres en Xarxa,
Teatre Nacional de Catalunya
Equips tècnics i de gestió del TNC

Funció accessible
21/11/25

Llibre (Col·lecció TNC)

Club de lectura
Llegir el teatre

Aquest espectacle forma part del Festival Zero (Teatres en Xarxa)

LA CORONA D'ESPINES

Josep Maria de Sagarra

La corona d'espines és una obra que Josep Maria de Sagarra situa el 1793, en el mateix moment en què la guillotina separa el cap del cos del rei Lluís XVI de França i de la seva esposa Maria Antonieta. Fou escrita el 1930, durant una altra significativa frontera de moments històrics: el final de la dictadura de Primo de Rivera i la immediata proclamació de la república.

Aquests contextos històrics marcaran de manera molt significativa la peripècia dels seus personatges que se saben sotmesos al rigor d'uns temps que canviaran de manera inexorable.

La violència sobre el cos de les dones, la paternitat o la possibilitat de redempció són alguns dels elements que conjuguen aquesta meravellosa partitura de versos on la poètica de Sagarra arriba a una de les seves millors i més extraordinàries plasmacions.

Xavier Albertí

Direcció i composició musical

Xavier Albertí
Amb Manel Barceló, Jordi Domènech, Abel Folk, Oriol Genís, Àngels Gonyalons, Júlia Roch, Laia Valls, Rosa Vila, Roger Vilà, Peter Vives (resta del repartiment en curs)
Escenografia Max Glaenzel

Vestuari Sílvia Delagneau

Il·luminació Juan Gómez-Cornejo
So Jordi Bonet
Ajudant de direcció Roger Vila
Producció Teatre Nacional de Catalunya
Agraïments Archivo Fotográfico del Museo Nacional del Prado
Equips tècnics i de gestió del TNC

Dijous Fort
20/11/25

Col·loqui postfunció
21/11/25

Jo també vaig al TNC
29 i 30/11/25

Funció accessible
11/12/25

Llibre (Col·lecció TNC)

Club de lectura
Llegir el teatre

MARIA MAGDALENA

Michael De Cock

Miriam, una professora, viatja de Brussel·les a Barcelona per assistir a una conferència sobre Maria Magdalena. Deixa enrere la seva filla petita i pren la decisió important de divorciar-se del seu marit. Quan arriba a l'aeroport de Barcelona, el taxista que l'espera diu que és Jesús.

Tenia catorze anys quan va veure la foto d'una dona en un llibre de text: la mirada cap al cel, els cabells llargs i daurats. Plorava. Com si correguessin rius per les seves galtes. Com en aquella cançó... *cry me a river*. La fascinava. Es preguntava per què devia plorar d'aquella manera. I per què tenia aquella expressió al rostre. Li van dir que era Maria Magdalena, “una pecadora penedida dels seus pecats”.

Poc després, s'adonà que aquella dona era molt més important del que li havien ensenyat a l'escola i començà a perseguir-la.

Després de *Mrs Dalloway* de Virginia Woolf i *Madame Bovary* de Flaubert, Carme Portaceli i Michael de Cock se centren en el personatge de Maria Magdalena, el símbol –amb diferència– de les dones esborrades al llarg de la Història. Li donen la importància que mereix, i que mereixen tantes i tantes dones, convertint aquest relat bíblic en màgic.

Michael de Cock / Carme Portaceli

Direcció Carme Portaceli
Amb Gabriela Flores, Ariadna Gil, Míriam Moukhles, Ana Naqe, Bea Segura, Anna Ycobalzeta (resta del repartiment en curs)
Espai escènic Marie Szernovicz
Vestuari Carlota Ferrer
Il·luminació David Picazo
Vídeo Alessandro Arcangeli
Moviment Ferran Carvajal
Col·laboració en l'escenografia Alessandro Arcangeli
Producció Teatre Nacional de Catalunya, KVS de Brussel·les
Equips tècnics i de gestió del TNC

Dijous Fort
29/01/26

Col·loqui postfunció
30/01/26

Jo també vaig al TNC
31/01/26 i 01/02/26

Funcions amb subtítols en anglès
14 i 21/02/26

Funció accessible
12/02/26

Llibre (Col·lecció TNC)

Club de lectura
Llegir el teatre

LA REINA LLOBA

Pau Carrió
A partir de William Shakespeare

Fa temps que volia construir amb la Maria Rodríguez un personatge protagonista i, rellegint *La guerra de les roses*, de William Shakespeare, vaig pensar que la seva Margaret d’Anjou ens donava una oportunitat fantàstica d’explicar plegats la història d’una dona al centre del poder que, contra el que tots els homes del seu voltant pretenen, l’assumeix amb totes les seves conseqüències. Un personatge que s’embruta, que lluita, que estima, que esgarrapa, que guanya i que perd.

Un personatge que té més versos que Cleòpatra o Rosalina, que el Rei Lear, Coriolà, Othello o Titus Andrònic però que, a diferència de tots ells, com Falstaff, no té una obra pròpia. I si la fem, vaig pensar? Amb *La reina lloba* volem jugar a aixecar una nova vella tragèdia elisabetiana, aquesta vegada amb nom de protagonista femení.

Pau Carrió

Direcció Pau Carrió
Amb Quim Àvila, Pepo Blasco, Queralt Casasayas, Josep Julien, Pau Roca, Maria Rodríguez Soto, David Vert
Escenografia Sebastià Brosa
Vestuari Adriana Parra

Il·luminació Raimon Rius
Ajudanta de direcció Clara Mata
Producció Teatre Nacional de Catalunya
Equips tècnics i de gestió del TNC

Funció amb subtítols en anglès
13/02/26

Col·loqui postfunció
13/02/26

Funció accessible
26/02/26

Jo també vaig al TNC
01/03/26

Llibre (Col·lecció TNC)

Club de lectura
Llegir el teatre

ÈDIP & ANTÍGONA

Carlota Subirós

A partir d'Èdip rei, Èdip a Colonos i Antígona de Sòfocles

Èdip és el rei de Tebes i ha de trobar l'assassí de Laios, el rei anterior, per aconseguir guarir la ciutat de la pesta que la devasta. Antígona és la seva filla, l'única persona que, anys més tard, s'atreveix a trencar la llei i a enterrar el seu germà Polinices, mort en una guerra fratricida. Entre un moment i l'altre, Èdip i Antígona són desterrats de Tebes i es refugien a Colonos, un petit enclau prop d'Atenes on busquen la benedicció que un nou oracle ha promès per a qui aculli aquest home, abans pràcticament omnipotent, ara caigut en la més profunda desgràcia.

Èdip i Antígona encarnen dos mites fundacionals de la cultura occidental. Èdip és l'home que ha d'encarar-se a si mateix i a la seva culpa, obeint inexorablement el mandat essencial de la filosofia clàssica: coneix-te a tu mateix. Antígona, empesa des de ben petita a tenir cura del seu pare desesperat i invàlid, es convertirà en la dona que gosa aixecar la veu i comprometre la seva acció en contra de la tirania, per honorar la vida i la mort d'un germà. En aquesta versió lliure de les tres immenses tragèdies de Sòfocles –*Èdip rei*, *Èdip a Colonos* i *Antígona*– viatgem al cor mateix de la nostra cultura, al trasbals absolut de totes les certeses on, enmig de totes les violències desfermades, la veu d'Antígona clama amb força per la pietat, per la dignitat humana, per l'amor en lloc de l'odi, malgrat tot i malgrat tot i malgrat tot.

Carlota Subirós Bosch

Traducció en prosa Carles Riba
Versió lliure i direcció Carlota Subirós
Amb Moha Amazian, Lurdes Barba, Babou Cham, Oriol Genís, Vicenta Ndongó, Kathy Sey (resta del repartiment en curs)
Escenografia Max Glaenzel
Il·luminació Raimon Rius
Disseny de so Damien Bazin
Producció Teatre Nacional de Catalunya
Equips tècnics i de gestió del TNC

Dijous Fort
07/05/26

Col·loqui postfunció
08/05/26

Jo també vaig al TNC
09 i 10/05/26

Funció accessible
14/05/26

Funcions amb subtítols en anglès
23 i 30/05/26

Llibre (Col·lecció TNC)

Club de lectura
Llegir el teatre

EL FIRMAMENT

Lucy Kirkwood

Som a l'any 1759. Dotze dones hauran de decidir sobre el cos d'una altra. Decidir si està embarassada o no. Decidir si viurà o morirà.

La varietat de veus i vivències que conviuen a *El Firmament* ofereix una plataforma privilegiada per explorar la infinita gamma de grisos que defineix l'experiència humana. Una oportunitat per posar en valor la veu múltiple de la feminitat: diversa, contradictòria, plena de matisos, que farà difícil arribar a un veredict clar.

Aquest matriarcat no s'acaba amb el que veureu sobre l'escenari. Tot el procés ha estat nodrit per centenars de dones i la seva presència serà dins de l'obra com el rastre que deixa un cometa al cel.

Penseu en les dones que seuran en aquesta sala quan el cometa Halley torni a aparèixer. Què en pensaran, dels nostres esperits fràgils?

L'any 2061, quan el cometa Halley torni a creuar els nostres cels, què pensaran les dones del futur sobre els nostres esperits? Què haurem fet per deixar-los un llegat digne?

Gara Roda

Lucy Kirkwood és una dramaturga i guionista britànica les obres de la qual inclouen: *The Human Body* (Donmar Warehouse, Londres, 2024); *Rapture* (promocionat com a *That Is Not Who I Am*, Royal Court Theatre, Londres, 2022); *The Welkin* (National Theatre, Londres 2020); *Mosquitoes* (National Theatre, 2017); *The Children* (Royal Court Theatre, 2016); *Chimerica* (Almeida Theatre & West End, 2013; guanyadora del Premi Olivier 2014 a la Millor obra nova, el Premi Evening Standard 2013 a la Millor obra, el Premi Critics' Circle 2014 a la Millor obra nova, i el Premi Susan Smith Blackburn); *NSFW* (Royal Court, 2012); *small hours* (coescrita amb Ed Hime; Hampstead Theatre, 2011); *Beauty and the Beast* (amb Katie Mitchell; National Theatre, 2010); *Bloody Wimmen*, com a part de *Women, Power and Politics* (Tricycle Theatre, 2010); *it felt empty when the heart went at first but it is alright now* (Clean Break & Arcola Theatre, 2009; text guanyador del Premi John Whiting 2012); *Hedda* (Gate Theatre, Londres, 2008); i *Tinderbox* (Bush Theatre, 2008). Va guanyar el premi inaugural Berwin Lee UK Playwrights el 2013.

"Tots els drets d'aquesta obra estan estrictament reservats i les sol·licituds d'execució, etc., es faran a CASAROTTO RAMSAY & ASSOCIATES LTD., 3rd Floor, 7 Savoy Court, Strand, WC2R 0EX, Anglaterra. No es pot fer cap representació de l'obra a menys que s'hagi obtingut una llicència abans de l'assaig".

THE WELKIN © Lucy Kirkwood 2020

Direcció, traducció i adaptació
Gara Roda
Adjunta de direcció Laia Alberch
Amb Sílvia Abril, Cristina Arenas, Mila Borràs, Ester Cort, Montse Esteve, Elena Fortuny, María Hernández, Júlia Jové, Cristina López, Paula Malia, Mercè Martínez, Norbert Martínez, Tafita Miró, Teresa Vallicrosa

Escenografia Laura Clos (Closca)
Vestuari Cristina Fernández
Col·laboració artística
Lídia Masllorens
Il·luminació Sylvia Kuchinow
Caracterització Natàlia Albert
Producció Teatre Nacional de Catalunya
Equips tècnics i de gestió del TNC

Col·loqui postfunció
15/05/26

Funció accessible
28/05/26

Llibre (Col·lecció TNC)

Club de lectura
Llegir el teatre

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
info@tnc.cat
www.tnc.cat

